

NAGYKÖRÖS és VIDÉKE

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap. A „Nagykőrösi Gazdasági Egyesület” hivatalos lapja.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nagykörös, IV. ker., Kossuth Lajos-tér 35.</p>	<p>Főszerkesztő: Magyar Kázmér.</p>	<p>Előfizetési árak: HÉLVÉNY: Égész évre 10 K, 6 hónapra 5 K, 3 hónapra 2 50 K</p>
<p>Megjelenik hetenként háromszor: Kedden, csütörtökön és vasárnap reggel.</p>	<p>Felölös szerkesztő és lapfajdos: D. Tóth Ferenc.</p>	<p>VIDÉKEN: Égész évre 12 K, 6 hónapra 6 K, 3 hónapra 3 K. Égész száma ára vasárnap 10, hétköznap 4 fill. Ny. III. r. önként 5. Ellér.</p>

A Balkán.

Ha elgondoljuk, hogy ez a világokat megrendítő háború, mely földünket ma véres leplevel behorítja, honnet indult ki, konstatalhatjuk, hogy a legvégző kezdőnőnt a Balkán volt. A két nagy balkáni háborúban kellett már az európai nagyhatalmoknak, különösen Ausztria-Magyarországnak és Oroszországnak színt vallania és e színtvállalás természetesen a két állam között már akkor bizonyos feszültséget idézett elő. Ez a feszültség, amelyet Balkán ügyeiől származó érdekellentét idézett elő, hosszú évekig lapangott és a diplomáciai hiába gy kezdte az ellentéteket kiegyenlítő és a feszültséget tempótan, nem sikerült.

Mikor azután a szerb národúnikák mozgalmá mi trónusunkig elcsapott, kiróldán az ellentét teljes vehemenciánál. Egyik napról a másikra elő került a cseleketen papirossá vált minden szerződés, elröplötek, ellentétek a szavak és teljes kosszá vált az addig rendben, szervezeten élt Európa.

A Balkánról repült el a tűzcsóva, mely lángba borította egész Európát és a balkáni nepek eddig valóságilag pihölőből néztek az eseményeket. Most — úgy látszik, sőt talán e sorok megjelenésekor már bizonyossá váltik, hogy — a kizsámtatallan pályájú tűzcsóva visszazállt a Balkánra. A Balkán már füstlögek és rövid idő kérdése, mikor gyúl lángra.

Szinte hihetetlennek tünik, hogy a Balkán lángrollobbanása döntő befolyással legyen az egész világháború sorsára. Pedig a helyzet mégis ez. A világ háborúban eddig taktikai és stratégiai sikerek, valamint az elfoglalt területek nagysága szerint a központi hatalmak vannak előnyben, az entente hatalmai azonban még mindig reménykednek a mi kifáradásunkban és abban, hogy végeztül a Dardanellákat mégis elfoglalják.

Ha azonban most a Balkánon alakulófölbén levő helyzet végeztül is megfordít az entente hatalmakat, hogy a Dardanellák forszírozása hiábavaló fáradság, mert a tengersorosok elfoglalása olyan határvá mellett, amilyen a törököknek egy új balkáni háború nyújthatna és biztosítana, teljes lehetlenség.

Ha pedig ez az entente belátja, be kell látania azt is, hogy nem győz-

het. A mostani nyugati offenzíva azt mutatja, hogy az entente a nyugati harctéren egyebet nem érhet el, mint véres és súlyos veszteségeket anélkül, hogy a németeket bárhonnét is végéredményesen kiszoríthatná. A keleti harctéren az előnyomulás lassu, de kitartó és céltudatos úgy, hogy az oroszok minden ellenállást próbálkozásá és ellentámadása eredménytelenül összenönlök.

A döntést tehát most főleg az entente keresi a Balkánon. Visszazállt a tűzcsóva oda, ahonnan elrepült és ezzel úgy látszik, elérkezünk a háború utolsó fázisához. Hogy ez az utolsó fázis meddig tarthat, mit hozhat és mit eredményezhet, azt természetesen senki sem tudja, de ha az előjeltek nem csalnak, mint ahogy eddig nem csalnak soha — csakis a mi végző, döntő nagy győzelmiünk.

A harmadik magyar hadikölcsön.

A harszias elhúzózó háború szűkegessé tesz, hogy a hadi szükségletek zavartalan ellátása céljából új hadi kölcsön beosztású ki. E szükségletek fedezésére a pénzügyminiszter ez tal kizárólag az első hadi kölcsön emeletének megfelelő, 6 százalékkal kamatozó adómentes járadékkölcsön-pénzügymentesét bocsát nyilvános aláírásra. A pénzügyminiszter tehát a harmadik hadi kölcsön kibocsátásánál is közvetlenül fordult a közönséghez, a mint ez a legutóbb a Német Birodalomban is történt. A kibocsátás összegre a nyilvános aláírás eredménye alapján fog megállapítást nyerni.

Az aláírás egy hét leforgása után veszi kezdetét éi 1915 október 18-tól november 17-ig bezárólag fog megtartatni. Aláírási helye el fognak szerepelni az összes állami postázárak és adóhivatalok, a postakarakénpénztár és követő té helyei, valamint az összes számottevő hazai pénzüzetek.

A kibocsátásra kerülő és 6 százalékkal kamatozó kölcsönkötvény aláírási ára minden 100 koron névértékért:

1. ha az aláírók az aláírt összeg egész ellenértéke befizetik:

a) 1915. évi október 30-ig bezárólag történő aláírás esetén: 97 K 10 fillér.

b) 1915. évi október 30-át követő időben 1915. vi november 17-ig bezárólag történő aláírás esetén: 97 K 40 fillér.

2. ha pedig az alább ismertetendő

kedvezményes (részletekben történő) fizetési módozat vétetik igénybe, úgy az 1915. évi október hó 18-tól november 17-ig bezárólag terjedő egész aláírási határidőben történő aláírásnál változatlanul 98 korona.

A harmadik hadi kölcsönél is a legkisebb jegyzhető összeg 50 koronában van megállítva, hogy egy kölcsön jegyzése a legszélesebb népretek részére is lehetővé tessek.

A harmadik hadi kölcsön kötvényei 1915 november 1-től kezdődőleg évi 6 százalékkal, minden év május 1-én és november 1-én lejáráó utólagos részletekben kamatoznak, tehát az első szelvény 1916 május 1-én esedékes. Az aláírás, illetve befizetés napjától a folyó évi november 1-ig terjedő időre eső kamatok akként térhetnek meg, hogy a folyó évi október hó 31-e előtt eszközölt jegyzéseknél, illetve befizetéseknél a követvény aláírási ára 30 fillérrel kisebb összegben van megállapítva, mint az ezen időpont után történő jegyzéseknél.

Az aláírt összegtek ellenértéke az aláírási helynél fizetendő be és az aláírási áron fölé az aláíróval szemben sem folyó kamat, sem jutalek felszámításának helye nincs.

Ha az aláírt összeg 100 koronát meg nem halad, az aláírás alkalmával minden koron az aláírt összeg egész ellenértéke befizelendő.

A 100 koronát meghaladó aláírásoknál a részletekben történő befizetés is meg van engedve, de ez esetben az aláíró alkalmával az aláírt összeg 10 százaléka biztosítottéppen letendő és pedig a kir. állampostakárnéknél és adóhivataloknál, a m. kir. postakárnéknél és adóhivataloknál, továbbá az 1898: XXIII. 1.-c. alapján alakult Országos Központi Hitelösszevetéknél készpénzben, míg a többi aláírási helynél vagy készpénzben, vagy olyan értékpapároknak tart. A részletek pedig az aláírási helynél a következőképp fizetendők:

a) jegyzett összeg ellenértékének 25 százaléka legkésőbb 1915 december 7-ig.

b) jegyzett összeg ellenértékének 25 százaléka legkésőbb 1915 december 18-ig.

c) jegyzett összeg ellenértékének 25 százaléka legkésőbb 1915 december 28-ig.

d) jegyzett összeg ellenértékének 25 százaléka legkésőbb 1916 január 8-ig.

Az utolsó részlet befizetése alkalmával az aláírási hely a letett biztosítékot elszámolja, illetőleg visszajadja.

A jegyzés céljára szolgáló nyomtatvány-írlapok az összes aláírási helyeknél

— Nyilvános köszönet. A nagykörös Jót. Nőgyelet elemi iskolájában a Nagykir. tanfelügyelő ur felszólítására gyűjtés indult meg kárpáti honfitársaink felidőtözésére. Adakoztak a következők: Székely Mariska, B. Tóth Ilonka, N. N., öz. Gonda Lászlóné úrnő 2—2 kor Lengyel Mariska, Schneider Gyöngyi, Huszár Iluska, Vladár Margit 1—1 kor. Dobos Giz, Dobos Alice 50—50 fill. Soós Tereska, Vágza Flóra 40—40 fill. Santha Teréz Szabó Ilona 20—20 fill. Khirier Margit és Khirier Juliska 10—10 fillér, összesen: 1440 korona. Ezen összeget a kecskeméti Kereskedelmi Ipartestületintézet és Népbank pénzárba juttatta — az adakozóknak hálas köszönetét fejezi ki *Szurmó Mária* tanóné.

— Szentpétervár a háború alatt. A világháború közepette mi csinált Pétervár, a háborús árt birodalomnak máskor oly eleven és vidám élelt városa? Nem igaz, hogy csak bennimért a háború minden baja és bánata. Egy svéd lap érdekes leírást hozott a minap. Nehéz és sárgásbarna köd fekszik meg Oroszország fővárosát — rja a lap tudósítója — melyet állhatatlan fátyolba burkol. Ez a köd még felülnöbbe teszi a város sivar és ideges kedvét. Már nepp napja terjeng a köd mint a halotti fátyol a város fölött és még izgatottabbá teszi az embereket, akik a leírhatatlan aggodalommal várják nap-nap után a harctér híreit. Bizonyosan csak annyit tudnak itt, hogy a halálnak még soha ilyen bőséges aratása nem volt, túlzás nélkül mondatnánk, hogy gyászvilág az egész Pétervár gyászol és gyászszóval hord. Az impresszió, hogy a jövedő örökre elmenekült a városból, amelyen kajak többé nem fog felcsendülni. Itt kell élni Pétervárott, hogy valóban felfoghassuk, miélt halatlanná áldoztatnak kíván a világháború. Ki tudná a sebesültek számát, akiket Pétervárra és a főváros környékére hoztak! A főváros már egyáltalában nem fogadtat be több sebesülteket és erek áradatait most dőlnek iránytáj. Hármily nagy áldozatot hoz is a társadalom a nép minden rétege, ma is társadalomul állanak szemközt azzal a kérdéssel, hogy hol fogják elhelyezni a sebesült katonák még várható százezeit. Pétervár halotti némaságához különben az alkoholt élvezésnek teljes túlára is hozzájárul. Ezrel a rendelkezéssel évi két milliórd koronával szegényedik az államkassa.

— Nagykorós újra sötétben... Mikorra megjelenhet az illetékes köröké méltán illő „tehetetlenség vagy dac” c. cikünk, mert az a nyert tapasztalat alapján igazán nem volt más, mint nyilvános dac, megkönyebbülve, örömmel tapasztaltuk, hogy me vasárnap este égnék a villanyok teljes fényben, de örömmel nem tartott sokáig, mert fél 7 tájon egyszerre zsupsz, ismét ég ptomí sötétsgé borult a tájra. ismét befolyt-ezt neked jó nagykorósi polgár! Ennek oka pedig az volt, hogy a Szolnokiutból eredő Kacsiny-utcaban kidőlt egy oszlop, és ez vette el az örömjunggalas fogadott villanyfényt, mert ennek a helyrehozatala körülbelül kilenc óráig tartott. Az oszlop ledőlte előt épen egy polgár ment arra kocsival s haliva a rőccsenát a lovak szerencsére megugrottak és így emberéletben nem esett kár. Ezért kérjük a villanyvilágítási bizottságot, hogy alaposan vizsgálja meg a korlátód oszlopokat, mert lám senki sem tudja, hogy melyik pillanatban rőccsen az

oszlop s esetleg hull le az élet viruló részéja... Ugye, milyen igazuk volt azoknak, akik annakidején azt javasolták, hogy Kecskemét példájára itt is vasoszlópokat állítsunk, mert nem a kellő helyen való takarékoság — pazarlás Lám, itt aztán az eredmény! —

— Katonalovak az őszi szántáshoz. A hadügyminiszter utasította a katonai parancsnokokat, hogy a tartaléklóvakat, amennyire a katonai viszonyok megengedik, az őszi szántás idejére kölcsönképen engedjék át a gazdáknak. Azt a határidőt, amely alatt a lögyűjtő parancsnokságok az átengedett lovakat visszaköveteltetik. 24 órában állapították meg.

Csarnok.

Harmincadik évfordulón. (Fjedelmi vendégek látogatása.)

(Folytatás.)

Igy akarta ezt Kozma Ferenc. (Az illeto fiatalember volt leginkább segítője a rendezésben az öreg urnak, hát jutalmul ezt talalta ki neki. Erdemrendfélet sem kapott, hanem átgrattak vele két fizetési osztályt és soronkívül intézkedéseket ki.)

Ez a vezető egyének és az akkori irányzat jellemzésére.

A kiállítás nevezetességeit futólag említem az akkori lapok. A loányag felől lecsúszással irnak, a részletes kritika helyett utalnak az akkori angol trónörökös két napon három ízben tett látogatására és nyilatkozataira. Főemlékít József és László herceg látogatását, akik Alcsutrot okt. 10-én báró Nyáry főhadnaggy és Holdházy apótenkedőknő jönnek be, megszemlélik a lókiállítását s a díjazott lovak bemutatását a közönség körébe vezényeltétek meg.

De mai szemmel nézve az a legérdekesebb a lókiállításban, ami a bezárás után történt.

Oktober 10-én zárult a kiállítás, melyre az utolsó percig várt az öreg Kozma egy német vendéget. Nem jött.

Masnap, október 11-én delután, mikor az udvari lovak, magánmenek lovak utrafraktek már és az állami lovak készletük hazafelé, sőt lefeleformán vasuti kocsikban is voltak már, érkeztek a miniszter rendelkezése, hogy a lószállításat be kell szüntetni, *Öfősege Rudolff trónörökös és barátja, a német trónörökös fia* vasárnap délelőt meg akarja tekinteni a megtekinthetőket.

Bizony, csupán a népies csoport, a norog állító lovak voltak hátra, azok voltak sorosak a másnapi elindításra.

Kozma miniszteri tanácsos megbízott utján intézkedik és tudatja gazd'urakkal a nevezetes hírt.

De visszajött a kiküldött nagy hírtelen és olyasmit kezdett, amire az öreg ur nagyot néz, majd kezzeivel ajgint, azt fejezve:

„A walesi herceg először október 5-én tekint meg a lókiállítását. Annak megnyitása után egy órával érkezett, két óráig tölt ki, látogatni az volt a megtervezés, hogy pártatlanul áll a világon. Reggel először után visszatért ismét, gyönyörködött a gelli előzetes után visszatért ismét, gyönyörködött a fogadott bemutatóban. A tercoval 3-6 méterig fogott a debreceni cifra 3-6 és a pestmegyei világgal meg, és utasított a fekete 4-es nyeret megkülönböztetni a tetszőt.

Október 9-én újra előt a kiállításra s nemcsak a háttér tetszött meg, de az istállóban is végigment. Innen kijelölt, szivarra grójt, egy rendőri osztagon udvariasan figyelemreztet a dobogószázi 1-2 talomra. Masnaponra teszi le a szivarját.

Vasárnap Pestmegyéből egy négy négyest és még egy tarkalvát az angol ló. buszárezred zenekara részére.

ki, hogy „rendbehozzok azt mindjárt”.

A hatalmas hosszú istállónak tart, melynek főbőrájáról együtt beszélgettek már akkor a férjemenyél, a szomgyi, a veszpéri, a tolnai, baranyai gazdák a másnapi nagy látogatásról. (A vármegyék ilyen sorban helyezkedtek el lovakkal az istállóban, utánuk jött Bács, Pest, Heves, Szatmár, Zemplén stb. megyék, tölts részen, az istálló átelleni végén Temes és Torontál.)

Roppant tisztelettel fogadták az öreg urat és nagy áhítattal hallgatták, amit ismetelte, amit azelőtt üzent, hogy t. i. trónunk örököse, leendő királyunk a német császár unokájával és trónjának egykori örökösével látogatást tesz a kiállításban, a még ittlévő lovakat megtekintik. Reményini és tudja, hogy a vármegyék lötenyészto magyar gazdái örömmel várják Öfősegeiket, örömmel mutatják meg nekik a lovakat. Egy napi, vagy fél napi kezedelemmel jár a dolog, de a dicsőség megéri az idővesztéséget.

— És a magyar emberiség. (Jegyezve meg valamelyik szomgyi polgár illó tisztelettel.)

Aztán egy szivvel-lélekkel vallották öfőkegylemük, hogy várnak meg egy napot. Már hogysíne vannak? Örömmel bőlntgatog egymás felé az emberek, hogy szép dolog is lesz az!

Innen a tölso véghez mentünk, a bortvált arcú német, a bányái tenyésztoók közé.

Kozma Ferenc itt elmondotta, csak-hogy németül, amit amott, a maradásra, a bekésséges trőrsre buzdított a bűveket.

Azonban egy jóhangú sváb gazda, bár kellő alattal, de egyáltalán a *várdóbb nem lehet semmi*. Ők 3 napra gondolták a kiállítás, arra parálatkolt föl, de a nekikészülés, az elindulás, az utazás, az itt töltött idő, a visszatérés meg másik 3 napot elrabolt tőlük. Otthon a sok őszi munka, fizettet ember maguk helyett, szóval sajnálják, *de még a miniszteri tanácsos ur* kedvéért sem maradhatnak. Kozma Ferenc tudt magát legyelmelni annyira, hogy a gondolat és kifejezés furcaságán ne mosolyogjon. Érvémi kezdett a svábok szájaize szerint, hogy gondolják meg, mit cseleneknek? A leendő német császár fogják látni színről-színre, bemutatják a hatalmas agyuslovakat és a kúrszár remondikát stb. stb. Nem használt semmit. Ők bizony nem maradnak.

Erre Kozma Ferenc innépnyes arcot vágott és körölte az utálmatót, hangjába némi érc vettül.

— Jó. Túlham nem maradnak? És ha a német trónörökös fenséges fia, aki a mi királyunk főval megtekintti az itmaradó és rájuk váró magyar gazdák lovak, azokat a lovakat, amelyek ivadéknak úgy lehet, egyszer közös nagy küdelmet vilam majd ki veres csaták számbelien és ezeken a lovaknak láttára azt kérdezi tőlem Öfősege, hogy „hat a gazdag torontáli és temesi német gazdák nem foglalkoznak lötenyésztes-sel, vagy nincs aravalló lovak, amivel a kiállítás megjeleneinek?” Mit feleltek erre? Azt felelt emberek és mást nem is feleltek, minthogy „Főnséges ur, igenis van a temesi és torontáli német gazdákban lötenyésztes, sok lovak is van és jők is a lovak, itt is voltak a kiállításban, hanem hazamentek, nem akartak, nem kívántak Főnséged előtt megjelenni!”

(Folytatása következik.)

détalanul kaphatók. Ily nyomtatványok hiányában az aláírás levélleg is eszközölhető.

A befizetés alkalmával az aláíró fél az aláírás helyétől pénztári elismervényeket kap, a melyek a *fél kivánságára* 1915 december 1-től kezdve a m. kir. pénzügyminiszterium részéről egy a szabad, mint a zárolt jegyzésekre vonatkozólag egységesen kiadott tördelges elismervényekre fognak kiscserélteni, a mennyiben eddig az időpontig a végleges kötvények kiadhatók nem lesznek. A végleges kötvények kiadására nézve, illetve a *fél k kívánságára* kiadott ideiglenes elismervényekre a végleges kötvényekre való kiscserélésére nézve ideje korán hirdemény útján fog a felhívás közzétérni. A végleges kötvények kiadása költségmentesen ugyanazon a helyen fog történni, a hol a pénztári elismervények, illetve a fél kivánságára kiadott ideiglenes elismervények kiadattak.

A harmadik hadi kölcsön kötvényei — ép úgy, mint az első és második hadi kölcsön 6 százalékkal kamatozó kötvényei zároltlan is jegyezhetők leszenek és az aláíró, a ki az általa jegyzett kötvényeket az aláírás alkalmával zárolja és ezt a zárolást öt éven át fel nem oldajta, azt a jogot nyeri, hogy a: öt évi időszak utolsó égyezredében, legkésőbb azonban 1920 november 1-én a kötvényen alapuló követelését, e naptól számított egy évre névértékben leendő visszafizetésre, felmondhatja. A m. kir. kincstár köteles az ilyen felmondott kötvényeket legkésőbb 1921 november 1-én *névértékben* visszafizelni.

A harmadik hadi kölcsön zárolt kötvénydarbjainak egy a felmondási, mint a visszafizetési időpontja tehát teljesen egybeesik a második hadi kölcsön zárolt kötvényeinek felmondására és visszafizetésére megállapított határidővel. A zárolásból kifolyólag az aláíró felet kölség nem terheli.

Zárolásnak csak *1000 koronát meghaladó* összegű jegyzésnek van helye, tehát itt a legkisebb jegyzés 1050 korona.

A m. kir. pénzügyminiszterium feljuttatja magának azt a jogot, hogy előre közbejött, három havi előzetes felmondás mellett ezt a kölcsönt egészben vagy részben, névértékben visszafizethesse, azonban az esetleges felmondás — ép úgy, mint a második hadi kölcsön 6 százalékkal kamatozó kötvényeinél — 1921 május 1-ét megelőző időre nem történhet meg.

A kamatok ép úgy, mint felmondás esetén a kölcsönkötvények tőkeértékét minden fennálló és a jövőben behozandó magyarországi adó, bétég és illeték levonása nélkül fizetettek ki.

A kölcsönre történő befizetésekre a moratórium alá nem eső betétek — a felmondási határidő betartásával — korlátlannal igénybevehetők.

A betéti ázlettel foglalkozó intézeteknél s más ly cégeknel 1914. évi augusztus hó 1-je előtt betéti könyvre elhelyezett, egyébként a moratóriumfeloldó rendeletben foglalt korlátozások alá eső betétek azonban a kibocsátásra kerülő járadékkölcsönkötvényekre történő befizetéseket céljaira csupán a jegyzés idejében fennálló összegűk 50 százaléka, de legfeljebb a betéti tulajdonosa által jegyzett összeg 50 százaléka erejéig vehetők igénybe.

Azok, a kik a befizetésekre ilyen, egyébként a moratórium-feloldó rendelet alá eső betéteiket kívánják igénybe venni,

annál az intézetnél vagy cégnél, illetve annak az intézetnek vagy cégnek közvetítésével tartoznak jegyezni, a melynél a betét el van helyezve.

A kibocsátáson kötvényekre és pedig egy a szabad, mint a zárolt darabokra, az Osztrák-magyar bank és a M. kir. hadi kölcsönpénztár a járadékkötvényeknek kezilázogul lekötése mellett, a névérték 75 százalékaig, a mindenkori hivatalos váltóleszámitolási kamatlábon, tehát jelenleg 5 százalékos kamattal, nyújtanak kölcsönt. Ezek a kedvezmények 1917. évi december 31-ig maradnak érvényben. A nevezett két intézet ugyancsak a mindenkori hivatalos váltóleszámitolási kamatlábon nyújt a náluk zárolg elfogadható értékpapirokra kölcsönt, ha a felveendő összeg igazolta: a jelen felhívás alapján aláírt összegnek befizetésére szolgál. A meghosszabbított ly kölcsönök a mérsékelt kamatláb kedvezményében 1917 december 31-ig szintén részvesznek. A fenti befizetési határidők alatt folyósított kölcsönök után, a fél kivánságára, a mindenkori hivatalos váltóleszámitolási kamatláb helyett, 1917. évi december 31-ig, évi 5 százalékos állandó kamatláb biztosítatik.

Ezenfelül az Osztrák-magyar bank és M. kir. hadikölcsönpénztár a fent körülírt módokat mellett azoknak, a kik igazolják, hogy a jelen aláírás felhívásban foglalt befizetési határidők alatt az aláírásra bocsátott hadi kölcsön jegyzése céljából más hitelintézetnél (bank, takarékpénztár, hitelszövetkezet stb.) vagy bankcégnél vettek fel kölcsönt, ennek a kölcsönnek visszafizetésére évi 5 százalékos állandó kamatlábon fognak új kölcsönt nyújtani s ennek a kölcsönnek meghosszabbításánál is évi 5 százalékos állandó kamatlábot fognak alkalmazni; ez a kedvezmény is 1917. évi december 31-ig marad érvényben.

Az aláírók kivánságára e járadékkölcsön kötvényeit a szelvények bevalósítását megbizott hivatalos beváltóhelyek és az Osztrák-magyar bank budapesti üzemlete, valamint a magyar szent korona országai, továbbá a Boszniai és Hercegovina területén levő főkjai 1917 december 31-ig költségmentesen fogják megőrizni és kezelni.

A harmadik hadi kölcsön előnyös feltételei, a pénzpiác kedvező helye, az utóbbi hónapoknak a háborút áldottó fényes győzelmet és ennek folytán annak kétségtelen és világos felismerése, hogy a löfönként folytatótt nagy küzdelem győzelmes befejezésére szükséges kölcsön jegyzésében való minél nagyobb részvétel az aláírók magnerkédek mellett a közérdeket is nagy mértékben szolgálja; biztosítékai annak, hogy a harmadik adókölsön jegyzésének eredményében az ország jóléte önbizalma és nagy telerbizárol ismételtén fényes bizonyítogatót még mpozanságban fog megnyilvánulni, mint az első és második hadi kölcsön alkalmával.

A gazdasági kiegyezés.

A kormánynek az a elhatározása, hogy az Ausztriával való gazdasági kiegyezés tárgyalásait megkezdi, az ellenzki sajto egy részében bizonyos nyugtalansogot keltett. Az volt az aggodalom, hogy a politikai élet korlátozott volta s háború eredményeinek bizonytalanság miatt ezekben a tárgyalásokban nem lehet eléggé megvédeni a magyar érdeket. Ippen azért az

kivánták, sőt követelték egyes ellenzki lapok, hogy a kormány ezeket a kiegyezési tárgyalásokat halassza el jobb időkre.

A közvélemény azonban hamar fölismerre, hogy ez a követelés nem jogos, nem helyes, ellenben a kormány álláspontja minden tekintetben kifogástalan. Örömmel látjuk most, hogy az ellenzki higgadtabb része is ezt a fölfogást valjja magának s egy tekintélyes ellenzki pártlap praesertesen védelemmel kél a kormány elhatározásának a fölvételére.

Az fejti k nagyon helyesen ez a lap, hogy a kormány nem is a kiegyezés megkötése mellett foglalt állást, hanem csupán amellett, hogy aki egyezési tárgyalások anyagát kellő időben előkészíti, az pedig elmulasztatlanul kötelesek. A tárgyalások eredménye aztán vagy kiegyezés lesz — és akkor Ausztriával együttesen vehetjük föl annak idején más országokkal a kereskedelmi alkudozások fonálát — vagy nem jön létre a monarchia két állama közti új szerződés — és akkor Magyarország mint független állam két a külfölddel kereskedelmi viszonyokat. De hogy ez az alternatva szabályszerűen előálljon, ahhoz okvetlenül szükséges a kormány részéről az Ausztriával való megállapodás megkísérlése s ha ezt a kormány elmulasztaná, nem viselhetné el a következményekért való súlyos felelősséget.

Többsét is mond a szóban forgó ellenzki cikk. Kifejzi ugyanis azt az óhaját, hogy a meginduló kiegyezési tárgyalások Ausztriával eredményre vezessenek. Előre látja, hogy a jegyzetes küzdelem után a gazdasági harc fog megindulni az államok közti s tánc nézve igen kívánatos, hogy ebben a harcban ne legyenek teljesen magunkra hagyva, hanem Ausztriával, sőt bizonyos értelemben Nemetsorzággal is gazdasági szövetségben vívjuk meg azt.

Amly talpra esetten támogatja ez a tisztán látni ellenzki hírlap a kormány álláspontját, éppoly ügyesen osztja el a más ellenzki oldalról föllángzó aggodalmakat is. A politikai élet korlátozottságával szemben arra számít, hogy a kormány befogja vonni a tárgyalásokba mindazokat a közga-dasági és politikai tényezőket, amelyek az ő fölépítését és követelését nem egy párt kormány, hanem egy lértér harcoló nemzet: kivánságának és akarátának minősíthetik. Híszto továbbá, hogy a kiegyezés parlamenti elintézésére csak a háború befejezése után kerül a sor. Végül annak a meggyőződésnek ad kifejezést, hogy sikerülhet a kiegyezési tárgyalásokban, Magyarország közga-dasági érdekeinek az eddiginél nagyobb mértékű érvényesítése.

Magá ez az okos és helyes ellenzki hang pedig nagyon becses bizonyossága annak, hogy a kiegyezési tárgyalások kérdése nem zavarta meg a politikai pártjaink oly nemes és oly szükséges egyetértését és hogy a kormány a tárgyalások előkészítésében nem egy pártnak, hanem az egész közvéleménynek az állásfoglalását képviseli.

HIREK.

— A faszűkeglet biztosítása. Miniszteri rendelet érkezett a hatósághoz, mely felhívja, hogy a faszűkeglet biztosítására tegye meg a szükséges intézkedéseket s ha szükségét látja, állapítsa meg a maximális árakat.

Zsáka József cimbalmosnak IV. ker.

10. számú háza — a piactér szomszédságában. — szabadkézből kedvező fizetési feltételek mellett örök áron eladó. Ugyanott 1 teljeseen külön álló szoba kiadó. Értekezni lehet a fenti szám alatt tulajdonosnál.

Dabizs Ferenc tanítónak a belső

bánomi szüleje, melyben jó lakás is van, szabad kézből örök áron eladó. Értekezni lehet a tulajdonossal, levélben vagy személyesen, Sarkadkeresztur Bihar megye. 3-3

35 dekás tábori fadobozok kaphatók: SZÉKELY ALBERT könyvkereskedésében.

Uj. Farkas Laci karmester

értesíti a zenekedvelő közönséget, hogy hang-
:: jege ismertetéssel ::

hegedű órákat ad.

Tanít magyar nótákat
cigányosan mérsékelt
:: díjazással. ::

Házhoz óárhoa eljár.

Szíves pártfogást kér.
Lakik: I. ker. Tavasz-u. 56.

szabadalmazott és törvényesen védett

vetőmagcsávázószer
„ANTISPORA-“

VITA“

Hazai és külföldi szaktudósok vizsgálatai megállapították, hogy az „Antispora-Vita“ az ószarcsavázószer legmegfelelőbb és így a mezőgazdaságban nélkülözhetetlen.

Kilója 1 korona 40 fillér.

Részletes ismertetéssel és használati utasítással szolgálnak a vezérelárások.

SCHWARZ ÉS TAUBER
nagykereskedők, NAGYKANIZSA

NAGYOTHALLÓ?

Fülzugasban szenved?

Nincs többé sükettség és fülzugas, ha a legjobban szabadalmazott

„Dobhártyaszerű hallókészülékét“

hordja. Sulya egyegyed gramm, fülbeteve kívülről nem látható. Felnőttek, gyermekek hordhatják. Prospektust — lapunkra való hivatkozással — ingyen küld:

Faragó Jenő,

Budapest, IX., Mester-u. 34.

Telefon, József 28-63. 8-12

Uj temetkezési vállalat!

Tisztelettel értesitem Nagyköros város és vidéke közönséget, hogy Kertész Gyula úr házának udvarában, a postával szemben nagyobb szabású **disztemetkezési vállalatot** nyitottam, ahol nagy raktárt tartok a legjobb kivitelű ércpokorsókból, ternő és bársonnyal való bevonásra alkalmas fakoporsókból valamint a legdrágább kivitelű sirkoszorúkból, úgy annyira, hogy disztemetkezési intézetem ezen a téren a legmesszebb menő igényeknek is meg tud felelni. — Elvállalok egyszer temetéstől kezdve a legdrágább kivitelű, az alább jegyzett árakban:

klotial behuzott szegelt teríték 40 kor.
ternőval behuzott szegelt teríték 60 kor.
ércpokorsó, diszes melléklettel 180 kor.

Ujjonnan készült gyászkozmist, minden felszámítás nélkül két lóval, négy lóval pedig 5 koronáért küldöm ki.

Meg kell említenem, hogy városunkban évek óta létező összes temetkezési vállalatok társas viszonyban vannak egymással, ennekölla a náluk levő árakkal a versenyint könnyen felviszem, továbbá, mert temetkezési intézetem csak egyedül a magam tulajdonát képezi, tehát a többiekkel kartelben nem vagyok. Kérem a n. é. közönség szíves pártfogását, mert temetkezésem célja a gyászoló közönséggel nagy pénzt megtakarítani, mert pedig az eddigi egységes kartel árakat fizettem. Kiváló tisztelettel

SCHIFFER MARTON,

röfös kereskedő, temetkezési vállalkozó

Nagy választék a legjobb sirkoszorúkból!

Hirdetéseket jutányosárban vesz fel
lapunk kiadóhivatala.

Mindenféle
gazdasági gépek:

U. M. Bächer ekék, Melichár vetőgépek, Tárcsás boronák, mérlegek és ehhez való sulyok, a legolcsóbb árakon beszerezhetők;

NEU JAKAB gabonakereskedő gazdasági gépraktárában.